

Voorwoord

Oorverdovende stilte
Gewichtloos
Controle: vergeet het maar
Donkerder dan de donkerste nacht
Valkuilen als kraters, onzichtbaar
Zintuigen op scherp
Prikkel x 1000, binnenkomend
Geen schild meer, want opgebrand

Een waanzinnige countdown voor de ontploffing. In mijn hoofd speelt het liedje: Don't let the sun go down on me! En dan, dan staat alles stil. De tijd, de ruimte. Of ik denk dat alles stilstaat. Ik word als het ware uit mijn lichaam getild. Ik weet het gewoon niet meer, ik weet gewoon niets meer. Het voelt als zwemmen in een hete brij, mijn lichaam letterlijk en figuurlijk opvretend. Schommelend aan het punt van de wassende maan. Wachtend op enig lichtpuntje.

Zo zou het kunnen zijn.
Zo heb ik het ervaren...

Deel 1